

Første
+
Korintterbrev

ET GAMMELT BREV TIL DAGENS KIRKE

Smågruppeopplegg
taleserie våren 2021

1. korinterbrev 3

Introduksjon

I kapittel 3 fortsetter Paulus tematikken fra kapittel 1 og 2 om forskjellene mellom Guds og menneskers visdom, og han advarer mot å følge mennesker framfor Jesus.

Før vi tar fatt på bibelteksten kan vi lese et utdrag av boka *Se det i øynene («Mere Christianity»)* av C.S. Lewis:

Men glem ikke dette: I begynnelsen er det naturlig at et spedbarn drikker morsmelken uten å kjenne moren sin. Det er like naturlig at vi ser det mennesket som hjelper oss uten å se at Kristus står bar ham. Men vi må ikke holde oss på spedbarnstadiet. Vi må gå videre til vi lærer den virkelige giver å kjenne. Det er dårskap ikke å gjøre det. For hvis vi ikke gjør det, kommer vi til å sette vår lit til mennesker. Og da blir vi skuffet. Selv de beste tar feil, og alle skal en gang dø. Vi må være takknemlige mot dem som har hjulpet oss, vi må akte og elske dem. Men vi må aldri knytte hele vår tro til noe menneske, selv om det er det beste og klokeste i verden. Du kan gjøre mange morsomme ting med sand, men prøv ikke å bygge hus på det.

La oss starte med å takke Gud for at vi kan bruke tid sammen i Hans ord og be om at Den hellige ånd må veilede oss slik at 2. Tim. 3:16-17 blir oppfylt gjennom samlinga vår i kveld.

Hver bok i Skriften er innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning.

1. Kor. 3

Vi leser 1. korinterbrev kapittel 3.

Kapitlet åpner med alvorlige ord. Paulus sammenligner de kristne i Korint med nyfødte som ennå ikke er modne for ordentlig mat. Som kristne er de «født på ny», og det naturlige for et nyfødt barn er å stadig vokse og modnes. Bibelen er full av løfter om hvordan Gud vil forvandle oss til å bli mer og mer lik Han. De kristne i Korint, derimot, ser ut til å stagnere, og menigheten er preget av splittelser, strid og misunnelse (v. 3).

Kjerna i uenigheten ser ut til å være hvilken (åndelig) lærer som var den fremste. En god kristen leder/ forkynner er en velsignelse fra Gud, men han er ikke Gud, og han er heller ingen mellommann mellom oss og Gud. Nei, han er en tjener for evangeliet (se v. 5). Vekkelse og vekst er aldri et resultat av et menneskes strategi og kloke tanker. Begge deler er nådegaver fra Gud som en «vis bygningsmann» (v. 10) kan nytte i arbeidet for Guds rike, men det er Gud alene som sørger for og skaper vekst (v.7).

En grunntone i kapitlet er at alt menneskelig er usikkert og midlertidig. Bare Guds verk varer for evig. Derfor må vi vokte oss fra å sette vår lit til noe annet enn Han alene (v. 21-23). Det hjelper ikke om et menneske er aldri så flott, god og klok. Det er kun ett menneske i historia som har levd opp til Guds fullkomne standard: Jesus.

Da er det stort å lese at Paulus, midt i dette, igjen kaller de kristne i Korint «hellige» (v. 17). På nytt blir det tydelig at vår status som hellige ikke handler om hva vi er i oss selv, våre (religiøse) prestasjoner eller

(åndelige) visdom. Nei, det utelukkende på grunn av Jesus. I møte med Gud har vi ingenting å rose oss av (v.21). Vi må komme tomhendt, men til gjengjeld får vi da alt (v.21-22).

Videre lesning

Vi kan fortsette å lese:

1. Petersbrev 1:22- 2:3

For dere er født på ny, ikke av forgjengelig sæd, men av uforgjengelig, ved Guds levende ord som er og blir. For alle mennesker er som gress og all deres prakt som blomsten i gresset. Gresset visner, og blomsten faller av, men Herrens ord varer til evig tid. Dette ordet er evangeliet som er forkynt for dere. Legg derfor bort all ondskap, falskhet og hykleri, misunnelse og sladder, og lengt som nyfødte barn etter ordets rene melk, så dere ved den kan vokse til frelse. For dere har smakt at Herren er god. Kom til Ham, den levende steinen, som ble vraket av mennesker, men er utvalgt og dyrebar for Gud, og bli selv levende steiner som bygges opp til et åndelig hus! Bli et hellig presteskap og bær fram åndelige offer, som Gud tar imot med glede ved Jesus Kristus.

2. Korinterbrev 5:18-21.

Men alt er av Gud, Han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste. For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at Han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og Han betrodde budskapet om forsoningen til oss. Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er Gud selv som formaner gjennom oss. Vi ber dere på Kristi vegne: La dere forsones med Gud! Han som ikke visste av synd, har Han gjort til synd for oss, for at vi i Ham skulle få Guds rettferdighet.

Spørsmål til samtale

V. 1-4

1. Hva kan være årsaker til at de kristne i Korint fremdeles er «kjødelige»?
2. Kirkefaderen Augustin skal ha sagt: «Fasthet i det sentrale, frihet i det perifere, kjærlighet i alt». På hvilken måte kan dette være rettesnor for hvordan kristne forholder seg til uenighet på i et fellesskap?

v. 5-17

3. Hva vil det si at Jesus Kristus er grunnvollen og vi/ de kristne i Korint er Guds bygning?
4. Hvordan kan Guds tempel bli ødelagt?

v. 18-23

5. «Verdens visdom» omtales som en motsetning til Guds visdom. Hva ligger i denne forskjellen?
6. Paulus advarer mot å sette sin lit til menneskelig visdom og egen innstas framfor Jesus og frelsen av nåde. På hvilke måter kan disse tingene ødelegge for evangeliet?

Praktisk anvendelse

1. Hva kan hjelpe meg vokse og modnes som kristen?
2. Hvordan kan jeg/ vi bidra til at fellesskapet vårt blir enda mer Jesus-sentrert?
3. Hvordan kan jeg/ vi bidra til en kultur for sunn uenighet og diskusjon uten unødvendige splittelser?
4. Som kristen tilhører jeg Jesus (v.23). Er det områder av livet mitt hvor jeg har villet beholde kontrollen eller klare meg selv, men som jeg ser jeg trenger overgi til Jesus?